An. et vol. XXXIII 25 Augusti 1941 (Ser. II, v. VIII) - Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Nuntius radiophonicus, p. 351 - Epistula, p. 355 - Allocutiones, p. 356.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: I. Decretum. De mutatione finium dioecesium, p. 361. II. Provisio Ecclesiarum, p. 362 - *S. C. de disciplina Sacramentorum*: Decretum, p. 363 - *S. C. Concilii*: Resolutiones, p. 369 - *SS. Congregationes de Religiosis atque de Seminariis et studiorum Universitatibus*: Decretum, p. 371 - *S. C. Rituum*: I. Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Francisci Coll, p. 372. II. Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Augusti Czartoryski, p. 374.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 377.

Acta Officiorum: *Pontificia Commissio ad codicis canones authentice interpretandos*: Responsa, p. 378.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - S. C. «de Propaganda Fide»: Nomina - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 379-382.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • XLI

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 35 — extra Italiam, *L. it.* 55 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 4 — extra Italiam, *L. it.* 4,50

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXIII, n. 9 - 25 Augusti 1941)

ACTA PII PP. XII

NUNTIUS RADIOPHONICUS

PAG.

Venerable Brothers and dearly beloved children. - Ad christifideles Foederatarum Americae Septemtrionalis Civitatum die 26 mensis Iunii a. 1941, in urbe S. Pauli de Minnesota, ob IX Conventum Eucharisticum nationalem coadunatos 351

EPISTULA

Libentissime excepimus. - Ad Emum P. D. Dionysium tit. Ss. Nerei et Achillei S. R. E. Presb. Cardinalem Dougherty, Archiepiscopum Philadelphiensem, quem Legatum mittit ad IX Conventum Eucharisticum nationalem Foederatarum Americae Septemtrionalis Civitatum, in urbe S. Pauli de Minnesota celebrandum. - *8 Iunii 1941* 355

ALLOCUTIONES

I. Ad Legatum Peruviae 356
II. Ad Legatum Rumaniae 359

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Quebecensis-Sherbrookensis.* - Decretum. De mutatione finium Dioecesium. - *26 Aprilis 1941* 361
II. Provisio Ecclesiarum 362

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Decretum. De ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum pro causis nullitatis matrimonii decidendis. - *20 Decembris 1940* . . . 363

Normae. Pro exsequendo decreto diei 20 Decembris 1940 de ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum. - *28 Aprilis 1941* . . . 364

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Bosanen. - Renuntiationis iuri praesentandi. Resolutiones. - *21 Iulii 1940* . 369

SACRAE CONGREGATIONES DE RELIGIOSIS ATQUE DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

PAG.

Decretum. De alumnis admittendis in Seminarium vel in familiam Religiosam. - *25 Iulii 1941* 371

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Vicen.* - Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Francisci Coll, Sacerdotis professi Ordinis Praedicatorum, Fundatoris Congregationis Sororum III Ordinis S. Dominici ab Annuntiatione. - *19 Februarii 1941* 372
II. *Albinganen.* - Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Augusti Czartoryski, Sacerdotis professi Societatis S. Francisci Salesii. - *23 Martii 1941* 374

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Vicariatus Apostolicus de Uganda. - Nullitatis matrimonii (Tibasulwa-Aliddeki). - *9 Iulii 1941* . . 377

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. - *5 Augusti 1941* 378

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 379
II. Sacra Congregazione «de Propaganda Fide»: *Nomina* 379
III. Segreteria di Stato: *Nomine* 379
IV. Necrologio 382

An. et vol. XXXIII 25 Augusti 1941 (Ser. II, v. VIII) – Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

NUNTIUS RADIOPHONICUS

AD CHRISTIFIDELES FOEDERATARUM AMERICAE SEPTEMTRIONALIS CIVITATUM DIE XXVI MENSIS IUNII A. MCMXLI, IN URBE S. PAULI DE MINNESOTA, OB IX CONVENTUM EUCHARISTICUM NATIONALEM COADUNATOS.

Venerable Brothers and dearly beloved children, as We send Our voice across the great expanse of sea and land to join in your prayer of adoration and thanksgiving, Our soul is stirred by the memory of those inspired words of the New Testament prophet: "Great and wonderful are Thy works, O Lord God Almighty...; Who shall not fear Thee and magnify Thy name?" [1] Wonderful indeed is this universe come from the omnipotent love of the Creator; wonderful are its elements, which allow God's human creatures to mingle their voices in glorifying Him, despite the apparent barrier of time and space.

Yet more wonderful far is that precious token of Christ's supreme love for man, which has been the centre of your devotion and your study during these last few unforgettable days. Wishing to become a brother to us, the eternal Son of God took unto Himself human flesh and blood; that same flesh and blood He leaves for us, to be the food of our souls, so that we may become His brothers, and if brothers, co-heirs of God through Him. [2]

You have come, Venerable Brothers and dear children, from North and South, from East and West of the vast United States, from Canada,

[1] Apoc., XV, 3.

[2] Cfr. S. Ioannis Chrysost. *In Ioannem*, hom. XLVI, n. 3; Migne, *P. G.*, t. LIX, col. 261.

from Mexico and from the islands of the Caribbean. Our beloved Son, the Cardinal Archbishop of Philadelphia, has presided over your gatherings in Our name, and as Our Legate has brought Us, as it were, visibly present among you. You have knelt in fervent prayer before the tabernacle of your hidden God; you have raised your eyes and bowed your heads in adoration before the Sacred Host exposed in the priceless monstrance. But you know that the bread and wine of our sacrifice of the New Law have not been transubstantiated into the Body and Blood of Christ to find their resting place in tabernacle or lunette. No host is ever consecrated but that it should find at last its way into the breast of man. And so during these days, as Our thoughts took frequent flight to your twin cities on the upper reaches of Père Marquette's Father of Streams,—where We had once the pleasure of visiting Our Venerable Brother, your devoted Archbishop—We seemed to see in vision thousands, yes tens of thousands of Our dear children reverently, fervently receiving from the consecrated hands of God's priests the Body and Blood of their Lord and Master, their God and Redeemer. The nations of the world are there; no people of Europe but has the children of its own blood there among you; Asia, Africa, Australia are there: and We see Our dear negro children and Our dear Indians,—all partaking of the one Victim of Golgotha, all entering into union with the God-head through Christ Jesus, Who then abides in them through His Holy Spirit.

"O sacrament of tender love! O sign of unity! O bond of charity!" exclaimed St. Augustine.[3] And the zealous Apostle of the Gentiles, whose honored name your city has borne for just one hundred years, has taught us the divinely inspired truth in these words: "For we, though we be many, are one bread, one body, all that partake of one bread."[4] "For what is the bread?", asks St. John Chrysostom. "The Body of Christ. And what do they become who partake of it? The Body of Christ; not many bodies, but one body... There is not one body for thee, and another for thy neighbor to be nourished by, but the very same for all."[5]

Yes, the sacrament of our altars is a source of union which transcends all the accidents of history, all the diversifying traits and peculiarities, which have divided our scattered human family into different groups. It reconsecrates, it elevates, it sanctifies that union which our common nature and our universally shared destiny proclaim. It purifies that love which every human heart should cherish for all his fellow-men—that

[3] *In Ioannis Evang.*, tr. XXVI, c. 6, n. 13.
[4] I Cor., X, 17.
[5] *In epist I ad Cor.*, hom. XXIV, n. 2; MIGNE, *P. G.*, t. LXI, col. 200.

love which quickens our zeal to come to the defence of the spiritual and moral rights of our fellow-men—it deepens that love and steadies it, so that no withering blast may make it droop and die. "By this shall all men know that you are my disciples, if you have love one for another." [6] And if through Holy Communion we become one with Christ, how can we fail to love all men, for whose love Christ died on a cross?

It is St. Augustine who has expressed this sublime and awesome truth so tersely, when writing of the Blessed Sacrament. "If you have received worthily, you are what you have received." [7] St. Thomas following him, tells us that we are transformed into Christ.[8] And, Venerable Brothers and dearly beloved children, it is a Victim we have received; it is into a Victim we are changed. Well may you ask, what elements of victimhood are to be found in your lives. And it was eminently fitting that you should have proposed as the subject to be discussed in the Youth Section of your Congress: "Christ's sacrifice and the importance of personal sacrifice." Sacrifice, especially self-sacrifice is an essential element in the life of a victim. Early explorers record in their relations their utter amazement at the mighty current that sweeps down your Mississippi River. There is a stronger current of black paganism sweeping over peoples today, carrying along in its onward rush newspapers, magazines, moving pictures, breaking down the barriers of self-respect and decency, undermining the foundations of Christian culture and education. Only a young man and woman of self-sacrifice—We were almost going to add, heroic self-sacrifice—will escape the flood.

You live in a country, where a tradition of human freedoms allows you to practice your faith without let or hindrance. Your chief enemy is within you—that natural drag of our fallen humanity to self-seeking and sin. Self-sacrifice must combat him. Your parishes multiply, your schools and colleges and universities are thronged, your Youth Associations flourish, your Organizations of Social and Civic Service are reinforcing those bulwarks of morality and religion, without which no nation can aspire to prosperity and peace.

But you must not forget that you belong to a Church, whose founder and head was scourged, mocked, and crucified;[9] and that His Body, which is the Church, as it has always suffered persecution, so it is today being persecuted—persecuted in some of its members so artfully, that

[6] Ioan., XIII, 35.

[7] *Serm. 227;* MIGNE, *P. L.*, t. XXXVIII, col. 1099.

[8] *Exposit. in epist. I ad Cor.*, cap. X, lect. IV.

[9] Matth., XX, 19.

it is difficult to measure how far—reaching the effect may be. And—bitter tragedy of it all—loyal Catholic fathers and mothers, with sorrow gnawing at their hearts, must contemplate the danger, which every day looms more threatening, that their children and their children's children may be deprived of that precious heritage of faith, which they had hoped to safeguard for them.

In Our discourse of last Easter, as you well remember, Our paternal heart had a special word of comfort and encouragement for those whose fidelity to Christ is forcing them to walk the sorrowful Way of the Cross. These, Venerable Brothers and beloved children, are members of the same Body, Christ, as you. Through the Sacrament of our altars His same life-giving Spirit has nourished their souls and yours. If they are asked to suffer for our faith the physical pain and mental anguish of Christ's passion, have they not a special claim to the prayerful sympathy of Christ's other members? "Who is weak, and I am not weak?"[10] was the cry of the apostolic heart of St. Paul; it should find a clear echo in every truly Catholic heart,—an echo which like the Apostle's voice, is not broken against the narrow confines erected by man, but carries to every corner of the earth, where members of Christ's Body are suffering and in need.

This burning, unquenchable zeal to defend and to spread God's Kingdom on earth, which made St. Paul's soul so truly Christ-like, has run through all the sessions of your Congress, We are sure, and has been fanned to steadier, purer flame by your love of the divine Victim of our Holy Sacrifice. Your lives will bear testimony to that zeal of an apostle. And may the Heart of Jesus in the most Blessed Sacrament be praised, adored and loved with grateful affection, at every moment, in all the tabernacles of the world, even to the end of time.

With this familiar prayer on Our lips, as a pledge of the Sacred Heart's tenderest and overflowing love for all men, to those present, to all who have taken part in the Congress even though only in spirit, to all Our dear children of the United States and of those countries represented by their Bishops, with the deep affection of Our paternal heart We impart the Apostolic Benediction.

[10] II Cor., XI, 29.

EPISTULA

AD EM̃UM P. D. DIONYSIUM TIT. SS. NEREI ET ACHILLEI S. R. E. PRESB. CARDINALEM DOUGHERTY, ARCHIEPISCOPUM PHILADELPHIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD IX CONVENTUM EUCHARISTICUM NATIONALEM FOEDERATARUM AMERICAE SEPTEMTRIONALIS CIVITATUM, IN URBE S. PAULI DE MINNESOTA CELEBRANDUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Libentissime excepimus, sollemnem Eucharisticum Conventum ex omnibus Foederatis Americae Septemtrionalis Civitatibus in praenobili urbe Sancti Pauli de Minnesota proxime celebratum iri. Auspicato enimvero continget, ut, vertente hoc mense sacratissimo Cordi Iesu dicato, eiusmodi congressio studiosa pietate ac magno apparatu peragatur. Profecto Sanctae Mariae Margaritae Alacoque, singulari in Eucharistiae sacramentum amore flagranti, Christus Dominus saepenumero apparens, divini Cordis sui et divitias copiosissimas et ardentissima optata significare est dignatus. Iamvero Idem sub velis eucharisticis delitescens homines ad se vocare non desistit: « Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos ».[1] Nos autem nihil potius habemus, in praesenti universi orbis discrimine, quam ut humano generi, tam graviter laboranti, caeleste auxilium frequenti populo et instantissima supplicatione invocetur; quapropter proximam istam Eucharisticam celebrationem non modo laude Nostra fervidisque votis prosequimur, verum etiam auctoritate Nostra participare volumus eidemque per Legatum Nostrum adesse exoptamus. Te igitur, Dilecte Fili Noster, qui tanta erga Sanctissimam Eucharistiam flores pietate ac veneratione, quique et praestanti munere archiepiscopali et Romanae purpurae splendore praefulges, Legatum Nostrum a Latere deligimus ac renuntiamus, ut, Nostram gerens personam, Congressui Eucharistico Sancti Pauli de Minnesota proxime agendo Nostra auctoritate praesideas. Qua quidem Legatione pro certo habemus ita te perfuncturum, ut sacris ritibus plurimum dignitatis ac maiestatis adiiciatur, in illo praesertim magnifico cathedrali templo, quod nos, praeclarissimam istam nationem invisentes, Nostris oculis tanta animi delectatione admirati sumus. Caelestium interea luminum gratiarumque auspex, peculiarisque Nostrae dilectionis testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, sollerti Archiepiscopo Sancti Pauli de Minnesota ceterisque Praesuli-

[1] Matth., XI. 28.

bus itemque civilibus Magistratibus iisque universis, qui sacris sollemnibus intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Iunii, in festo Sanctissimae Trinitatis, anno MDCCCCXXXXI, Pontificatus Nostri tertio.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIONES

I

Summus Pontifex, die 17 mensis Iulii a. 1941, humanissimis verbis, quibus Excmus Vir Diomedes Arias Schreiber qua Peruviae Orator extra ordinem liberis cum mandatis Litteras publicas porrexit, haec respondit.

Señor Embajador:

Con la mayor satisfacción contemplamos hoy ocupado el puesto, que la prematura desaparición del llorado Conde de Mimbela, tras un decenio de fructuosa y asidua actividad, había dejado vacío.

Las palabras, que V. E. ha pronunciado al presentarNos las Cartas, con que el Excmo. Sr. Presidente de la República del Perú le acredita como Embajador Extraordinario y Plenipotenciario, han manifestado elocuentemente los sentimientos y los principios, que le son aliento y guía ya en los primeros pasos de su honroso encargo.

Resuena en ellas el noble y sereno amor para con el pueblo peruano, heredero y representante de dos civilizaciones, que han escrito en los anales de la humanidad páginas imborrables. Brota de ellas la afirmación, revestida de gratitud, de la vocación cristiana y católica de aquel pueblo, a Nos tan querido; afirmación que no contempla el pasado solamente, sino que mira sobre todo al porvenir, como fiel y consciente continuación de las tradiciones, de las cuales los colonizadores españoles hicieron la base fundamental del patrimonio espiritual de la Nación.

Esta tradicional catolicidad ha dado pruebas luminosas de su íntima fuerza y de su vigor indomable, aun en aquellos períodos en los cuales, por la influencia de otras corrientes, la acción de la Iglesia ha tenido que sufrir dolorosas restricciones.

Fecundada por el sudor de sus apóstoles, regada con la sangre de sus mártires y ennoblecida con las heroicas virtudes de sus Santos, la Iglesia en el Perú, aun en los tiempos de prueba, se ha mostrado siempre digna de su pasado y encuentra hoy, en los sentimientos religiosos de la

Nación, un nuevo impulso hacia una más intensa dedicación al elevado fin de promover el progreso espiritual y cultural de aquel pueblo, confiado a sus sabios y maternales desvelos.

Las declaraciones que Vuecencia, Señor Embajador, acaba de hacer, son para Nos un afortunado testimonio de que el Excmo. Sr. Presidente de la República y su Gobierno ven, en el cultivo de las relaciones fecundas y confiadas con la Sede Apostólica, la mejor garantía para hacer eficaces, en provecho del bien público y privado, los principios y valores de la Religión católica; poniéndose así cada día más de manifiesto la grande utilidad de la armónica concordia entre la Iglesia y el Estado, para la solución de las difíciles tareas ante las cuales — hoy más que nunca — han de encontrarse los que rigen los destinos de los pueblos.

Más imponente y vasto que en otros tiempos, se alza hoy, ante la responsabilidad de los Gobiernos y las aspiraciones de las masas, el problema de la justicia social, como acceso a la paz social; problema al cual — según V. E. ha recordado con nobles palabras — Nuestro sabio Predecesor León XIII se esforzó en garantizar, hace ahora cincuenta años, en la conciencia humana y cristiana de sus contemporaneos, un puesto de honor.

El espíritu de la *Rerum novarum* es un espíritu de pacífica, ordenada y sistemática evolución, de sentimientos y de realizaciones sociales. Pero es también un espíritu de resuelta decisión y de progreso creador, a favor de los más pobres entre los pobres; un espíritu ante cuya firme determinación no pueden subsistir las dilaciones, las medias medidas o el vacío silencioso. En los vaivenes del desarrollo económico y social, el edificio fundamental de la doctrina de la Iglesia permanece en pie, como las cumbres empinadas hacia el cielo de las cordilleras sobre las espumosas ondas del Pacífico. La luz que, brotando del histórico Mensaje del gran Pontífice, brilla sobre todos los hombres de buena voluntad, procede de los eternos collados, de los que nos ha de venir la salvación; el sentido social, que en él vibra, surge de la mirada levantada al Padre, que está en los cielos, de cuya filiación necesariamente se ha de seguir la práctica efectiva de un espíritu sinceramente fraternal.

Cuando después V. E., Señor Embajador, ha aludido con especial afecto a la posición de su País y de su pueblo en lo que toca al Derecho internacional que, dejando a salvo la perfecta soberanía de cada Estado, pone come postulado de la concepción jurídica natural y cristiana el reconocimiento del principio « la paz con la justicia », ha indicado una llaga abierta, cuya curación espera la atormentada humanidad con pulso febril y corazón angustiado.

El proceloso estallido de la violencia bélica, de que el mundo de nuestros días es a un mismo tiempo testigo conmovido y desgraciada víctima; la obra de destrucción material y moral, que perfila los caminos sangrientos de este uso de la violencia, invitan a la reflexión y a la ponderación aun a aquellos, que acaso se sentían antes inclinados a anteponer a veces las consideraciones utilitarias e interesadas a los principios morales.

Hoy la cuestión de la moralización del Derecho internacional, de su preservación de desviaciones egoístas, de la necesidad de traerle otra vez a una base moral sólida y jurídicamente protegida, aparece como un problema vital para todas las Naciones, y de modo especial para aquellos pueblos que se hallan menos proveídos de medios exteriores de fuerza. Y aunque ahora sea todavía difícil esperar que tales ideas, eminentemente humanas, cristianas y prácticas, puedan imponerse en el calor de la lucha, sin embargo, es consolador observar que muchas voces autorizadas se expresan ya en este sentido y dejan entender que el resultado de una victoria militar no puede prescindir del respeto a los principios morales, que son los únicos capaces de proporcionar sostén y firmeza a las columnas fundamentales del derecho de gentes.

Su elevada misión, Señor Embajador, comienza en un momento en que la tierra de Europa, y no solamente de Europa, tiembla bajo la férrea sacudida de la guerra; en que sus consecuencias económicas y espirituales se hacen cada vez más sensibles, aun en las dilatadas costas, en los fecundos valles, entre las gigantescas cadenas montañosas de su lejana Patria; en una hora en que a todos los miembros de la gran familia humana se hace cada día más patente su comunidad de destino en la felicidad o en la desgracia.

V. E., Señor Embajador, será interprete ante el Excmo. Sr. Presidente y los miembros del Gobierno de Nuestros cordiales votos por su prosperidad personal y por su eficaz labor, doblemente árdua en tan difíciles tiempos; y esté cierto de que en el desempeño de su misión hallará siempre en Nos aquella confianza y aquella benévola ayuda que corresponden a la importancia de su cargo y al elevado idealismo de sus intenciones, no menos que a la cordialidad de las relaciones, felizmente existentes, entre la Santa Sede y la República peruana.

Con estos sentimientos, acogiendo de todo corazón el ruego de V. E., imploramos la protección del Cielo sobre su amada Patria, oramos por su prosperidad y su pacífico progreso y le damos —y a V. E. de modo muy especial — con paternal afecto la Bendición Apostólica.

II

Summus Pontifex, die 1 mensis Augusti a. 1941, nobilissimis verbis quibus Excmus Vir Daniel Papp qua Rumaniae Legatus extra ordinem liberis cum mandatis Litteras publicas porrexit, haec verba fecit.

Monsieur le Ministre,

Les circonstances, dans lesquelles Votre Excellence a été appelée par son Auguste Souverain, Sa Majesté le Roi Michel Ier, à le représenter comme Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire auprès du Saint-Siège, sont d'une grandeur vraiment tragique.

Dans de telles conditions, et pour autant qu'elles le permettent, ce Siège Apostolique continue à exercer sa mission dans le monde, mission dont l'accomplissement demande une atmosphère qui rende possible à tous les peuples de venir à lui avec la ferme confiance d'y trouver compréhension et appui pour les vastes et nobles aspirations de l'humanité et de chaque membre de la grande famille des Nations.

Les sentiments et les intentions, avec lesquels vous inaugurez aujourd'hui vos hautes fonctions, vous honorent, Monsieur le Ministre, et honorent le Pays que vous représentez.

Au milieu des multiples préoccupations et espérances de l'heure présente, et bien qu'ensanglantée de nombreuses blessures, la Nation Roumaine n'a pas oublié de rendre un conscient hommage aux valeurs spirituelles et religieuses, et d'accorder aux soins de les promouvoir cette importance et cette estime, qui donnent la mesure de la vraie sagesse d'Etat, et constituent le fondement essentiel de la sûre et stable prospérité des Gouvernants et du peuple.

C'est de la conviction que les forces religieuses sont indispensables pour édifier une vie saine de la Nation, et du désir de garantir dans tout le Royaume de Roumanie aux catholiques de tout rite les droits appartenant à leur Religion, qu'a tiré son origine le Concordat heureusement ratifié en 1929. Ce ne fut assurément pas la première fois que ce noble peuple entrait en rapport avec le Saint-Siège. En remontant dans l'histoire, nous voyons le Prince Latzcou, voivode de Moldavie, députer des messagers au Pape Urbain V.[1] Mais surtout Notre Prédécesseur Sixte IV, rappelé en termes si élevés par Votre Excellence, encouragea Etienne-le-Grand dans sa lutte pour la défense commune contre l'ennemi alors ul-

[1] Cfr. Lettre de Urbain V à l'Archevêque de Prague et aux Evêques de Breslau et de Cracovie, du 24 juillet 1370 – Theiner, *Vet. Mon. Hung.*, II, pag. 99.

tra-puissant de la chrétienté. Vainqueur à la grande bataille de Racova, ce vaillant Prince, qui attribua son triomphe uniquement à Dieu et jeûna quatre jours de suite au pain et à l'eau, envoya une partie des étendards, conquis par lui sur l'ennemi, en hommage au Pontife.[2]

Ces rapports toutefois avaient été de nature transitoire. Le Concordat actuel a voulu au contraire créer des relations normales et complètes : il fut conclu, en effet, pour employer les paroles mêmes du Gouvernement Royal Roumain, « avec le ferme espoir que cet acte établira définitivement entre le Saint-Siège et la Roumanie des relations étroites et cordiales, pour le plus grand bien de la Roumanie et de l'Eglise Catholique ».

Une telle espérance n'a pas été déçue. Les catholiques roumains ont usé des multiples possibilités que leur offrait le Concordat pour le plus grand bien de leur patrie. Les termes chaleureux, avec lesquels vous avez rappelé, Monsieur le Ministre, le rôle important que l'Eglise Catholique joue dans la vie spirituelle de votre Nation, et l'assurance que votre Auguste Souverain donne une particulière attention à son libre développement, viennent confirmer les bienfaisants effets du Concordat; il y a là en même temps pour Nous un témoignage très agréable que Nos soins pour favoriser des relations toujours plus confiantes entre ce Siège Apostolique et le Royaume de Roumanie, recontrent de la part de l'Etat pleine correspondance et constante sollicitude.

C'est avec une émotion non moins intime que Nous avons entendu comment, au milieu de ses épreuves douloureuses comme de ses heureux succès, le peuple Roumain n'oublie pas les peines et les souffrances des autres peuples, et comment tous Nos efforts pour soulager les douleurs indicibles et chaque jour croissantes causées par la guerre, trouvent chez lui un écho profond.

En formant à Notre tour pour Sa Majesté le Roi et pour Son Excellence le Conducator les vœux les plus sincères, et en vous assurant, Monsieur le Ministre, en ce solennel début de votre Mission, de Notre bienveillant appui, Nous implorons la bénédiction du Très-Haut sur votre Nation, afin que, dans la concorde des esprits et dans l'union de toutes les forces vives et saines du Pays, elle puisse marcher toujours plus vaillamment et sûrement vers un avenir de justice, de paix et de bonheur.

[2] Cfr. RAYNALD., *Ann Eccles.*, t. X, a. 1474, n. X-XI.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

QUEBECENSIS - SHERBROOKENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Excmus P. D. Philippus Servulus Desranleau, Episcopus Sherbrookensis, consentiente Emo ac Revmo D. Roderico S. R. E. Card. Villeneuve, Archiepiscopo Quebecensi, supplices obtulit preces Apostolicae Sedi ut territorium cui nomen *Canton Price,* modo pertinens ad archidioecesim Quebecensem, aggregaretur, pro bono fidelium idem territorium inhabitantium, ad dioecesim Sherbrookensem.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XII, rei opportunitate perpensa, praehabito favorabili voto Excmi P. D. Hildebrandi Antoniutti, Archiepiscopi tit. Synnadensis in Phrygia ac Delegati Apostolici in Ditione Canadensi, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Consistorialis Decreti, statuit ut praefatum territorium *Canton Price,* archidioecesis Quebecensis, ab ipsa archidioecesi seiungatur, atque dioecesi Sherbrookensi perpetuo aggregetur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Excmum P. D. Hildebrandum Antoniutti, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi quamprimum ad hanc S. Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 26 Aprilis 1941.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssm̃us Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore providere dignatus est, nimirum:

die 30 Iunii 1941. — Titulari episcopali Ecclesiae Leucenae praefecit Exc. P. D. Carolum Labbé Marquez, hactenus Episcopum Iquiquensem.

die 19 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Fortalexiensi Exc. P. D. Antonium Lustosa, hactenus Archiepiscopum Belemensem de Parà.

— Cathedrali Ecclesiae Caxiensi in Maragnano, noviter erectae, R. D. Aloisium Gonzaga Marelim, Congregationis Missionis.

— Cathedrali Ecclesiae Reatinae Exc. P. D. Benignum Lucianum Migliorini, hactenus Episcopum titularem Letaeum.

die 21 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Lucerinae R. D. Dominicum Vendola, archidioecesis Tranensis, Substitutum Notarium Supremae S. Congregationis S. Officii.

die 31 Iulii. — Cathedralibus Ecclesiis Clusinae et Pientinae, aeque principaliter unitis, R. P. Carolum Baldini, Procuratorem Generalem Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei et parochum S. Mariae in Porticu, in Urbe.

die 2 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Amarillensi R. D. Laurentium Fitz Simon, Parochum Ecclesiae S. Iacobi in *Seguin,* Archidioecesis S. Antonii.

die 9 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Temucensi R. D. Alexandrum Menchaca Lira, Directorem spiritus Seminarii S. Iacobi in Chile.

die 13 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Coccinensi R. D. Iosephum Vieira Alvernaz, Rectorem Seminarii Angrensis.

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

DECRETUM

DE ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESIASTICIS INSULARUM PHILIPPINARUM PRO CAUSIS NULLITATIS MATRIMONII DECIDENDIS.

Excellentissimi Ordinarii Insularum Philippinarum, prae oculis habitis iis quae Litteris Apostolicis *Qua Cura*, die 8 Decembris 1938[1] Motu Proprio a Pio Pp. XI datis, pro tribunalibus ecclesiasticis Italiae salubriter provideque statuta sunt, necnon perpensis tum raritate causarum nullitatis matrimonii, quae in ipsorum tribunalibus agitari solent, tum praesertim nimia difficultate quam ipsi passim experiuntur idonea tribunalia constituendi, ob parvum in dictis Insulis clericorum numerum, in generali Conventu mense Februario a. 1939 habito, sequentes postulationes Sanctae Sedi humiliter porrigendas esse statuerunt:

Ut nempe, simili modo ac in Italia actum est per memoratum « Motu Proprio », etiam in Insulis Philippinis constituantur Tribunalia Provincialia pro tractatione causarum nullitatis matrimonii et analogice inter eadem ordinentur tribunalia appellationis.

Quas preces cum Sacra haec Congregatio de disciplina Sacramentorum rite perpendisset, attento etiam voto Excmi Delegati Apostolici Insularum Philippinarum, easdem retulit Ssmo Domino Nostro Pio XII in Audientia die 20 Decembris 1940 infrascripto Praefecto benigne concessa. Sanctitas vero Sua haec omnia, quae sequuntur, statuenda decrevit:

I. In Insulis Philippinis, quoad tractationem causarum de nullitate matrimoniorum in prima instantia haec habeantur tribunalia et circumscriptiones:

1) Tribunal *Manilense* pro sua universa provincia ecclesiastica, excepto territorio Lipensis dioecesis; nempe pro territorio sequentium dioecesium: Manilen.; Lingaven.; Caceren.; Novae Segobiae.; Tuguegaraoan.

2) Tribunal *Cebuanum seu Nominis Iesu* pro sua universa provincia ecclesiastica, nempe pro territorio sequentium dioecesium: Nominis Iesu seu Cebuan.; Bacoloden.; Cagayan.; Calbayogan.; Jaren. seu S. Elisabeth; Palen.; Surigen.; Zambangen.

3) Tribunal *Lipense* pro territorio dioecesis Lipensis.

[1] *Acta Ap. Sedis*, a. 1938, pag. 410 seq.

II. Pro tractatione praedictarum causarum in gradu appellationis, incolumi semper facultate directe provocandi ad S. R. Rotam, iuxta can. 1599 § 1 Codicis I. C., ita procedetur:

Ad tribunal Lipense deferentur causae in prima instantia tractatae apud tribunal Manilense; ad tribunal Cebuanum quae apud tribunal Lipense; ad tribunal Manilense quae apud tribunal Cebuanum.

III. Officiales, iudices, promotores iustitiae, defensores vinculi aliique administri tribunalium provincialium Manilensis et Cebuani deligendi sunt et constituendi, ad definitum tempus, ab Excmis Ordinariis dioecesium respectivo tribunali provinciali pertinentium in Coetibus Provincialibus.

IV. Quoad iura et officia tribunalium provincialium Manilensis et Cebuani necnon quoad eorum agendi rationem, S. Congregatio de disciplina Sacramentorum definiet circa tempus exsecutionis eorum, quae supra sunt statuta, necnon circa normas temporarias.

V. Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum vigilem sedulamque, pro suo munere, dabit operam, ut tum Officiales, tum iudices, tum, praesertim, promotores iustitiae et vinculi defensores muneribus suis rite naviterque perfungantur iuxta normas ab eadem S. C. editas vel edendas.

Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XII haec statuit, non obstantibus quibuslibet in contrarium facientibus, licet speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 20, mense Decembri, anno 1940.

D. Card. Jorio, *Praefectus.*

L. ✠ S.

F. Bracci, *Secretarius.*

NORMAE

PRO EXSEQUENDO DECRETO DIEI XX DECEMBRIS MDCCCCXXXX DE ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESIASTICIS INSULARUM PHILIPPINARUM.

Ut ad effectum deducantur quae per Decretum diei 20 Decembris 1940 praescripta sunt, Sacra haec Congregatio quae sequuntur statuit:

Caput I

De tribunalis provincialis moderatore iudicibus et ministris

Art. 1. Tribunal provinciale subest auctoritati Archiepiscopi loci in quo ipsum sedem habet, qui, proinde, idem regit et moderatur nomine omnium Provinciae Episcoporum, eidemque omnia iura et officia attri-

buuntur quae Ordinariis locorum, ad normam sacrorum canonum et *Instructionis* Sacrae huius Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 15 Augusti 1936,[1] circa proprium tribunal competunt, nisi aliter infra cautum sit vel subiecta materia exigat.

Art. 2. Iudices et ministri tribunalis provincialis constituentur in Coetu Provinciali Excñorum Ordinariorum Provinciae.

Art. 3. Curandum erit ut electi non modo morum integritate praestent, et laurea vel saltem licentia in iure canonico sint praediti, sin minus scientia et experientia iuridica *vere* polleant, sed tempus quoque sufficiens impendere valeant muneribus sibi collatis rite obeundis.

Art. 4. Nomina eorum qui electi sint ad munera officialis (necnon, si extent, vice-officialis vel vice-officialium), iudicum, promotoris iustitiae, defensoris vinculi (horumque, si adsint, substitutorum) cum Excño Delegato Apostolico Insularum Philippinarum quamprimum ab Excño Praeside Coetus Provincialis communicentur, una cum indicatione aetatis, studiorum, curriculi vitae necnon cum testimonio circa eorum sacerdotales virtutes, hanc etiam ob causam, ut eidem Delegato Apostolico opportunitas praebeatur significandi utrum cuiusquam electorum nominationi aliquid obstet.

Art. 5. Nominationes de quibus supra generatim ad triennium fiant, salva facultate eas confirmandi ad successiva triennia.

Art. 6. Omnes, qui tribunal provinciale constituunt aut eidem opem ferunt, iusiurandum de officio rite et fideliter implendo coram Archiepiscopo sedis tribunalis provincialis, si agatur de officiali, si vero de aliis coram Ordinario eiusdem sedis vel coram iudice a quo electi sunt vel coram viro ecclesiastico ab alterutro delegato praestare debent: idque ab initio suscepti officii, si sint stabiles, aut antequam causa agi coepta sit si pro peculiari causa sint constituti, aut antequam suo munere fungi incipiant, si, causa pendente, suffecti sint ad normam art. 19 *Instructionis*.

Art. 7. Officiales, iudices, promotores iustitiae et vinculi defensores (necnon, si adsint, eorum substituti, nisi per modum actus deputati sint) ab Archiepiscopo sedis tribunalis provincialis removeri non possunt, durante munere, nisi gravi de causa et habitis prius votis totius Provinciae Episcoporum.

Art. 8. Nemo iudicis munere in causa fungi poterit qui advocati vel procuratoris munus actu exerceat in causis matrimonialibus, sive directe sive per interpositam personam, quamvis id agat apud alia tribunalia etiam Sanctae Sedis: idem valet pro iustitiae promotore et pro

[1] *Acta Ap. Sedis*, a. 1936, pag. 313 seq.

vinculi defensore. Iidem omnes districte etiam vetantur in quaslibet causas matrimoniales extra munus suum se quomodolibet ingerere.

Art. 9. Archiepiscopus sedis tribunalis provincialis, collatis consiliis cum ceteris Episcopis Provinciae, album procuratorum et advocatorum pro tribunali conficiendum curet iuxta artt. 47-53 memoratae *Instructionis*.

Caput II

De modo procedendi in tractatione causarum matrimonialium

Art. 10. Ut tuto procedatur in causis matrimonialibus apud tribunalia provincialia pertractandis, adamussim servetur *Instructio* supra memorata, his tantum additis aut immutatis quae infra adnotantur.

Art. 11. Quoad competentiam tribunalis provincialis serventur normae artt. 1-12 praefatae *Instructionis*, attento quod tribunal provinciale, relate ad matrimoniales causas, est commune pro dioecesibus Provinciae simulque est proprium singulae cuiusque dioecesis Provinciae.

Art. 12. Causae ita inscribantur: primum ponatur nomen tribunalis provincialis, dein dioecesis celebrati matrimonii vel partis conventae, postremo titulus causae, ex. gr. « *Tribunal Manilense-Caceren. Nullitatis matrimonii* (*N. N.*) »: quando autem causa ipsa agitatur in gradu appellationis, ita inscribatur: « *Tribunal Appellationis Lipense-Caceren. Nullitatis matrimonii* (*N. N.*) ».

Art. 13. Ad Episcopum domicilii coniugum spectat iudicium ferre de existentia adiunctorum, de quibus in artt. 38 § 2 et 39, b) *Instructionis;* quod tamen iudicium antequam ferat, opportune cum Archiepiscopo sedis Tribunalis regionalis aget.

Art. 14. Archiepiscopi Sedis tribunalis provincialis erit tutorem aut curatorem admittere vel designare ad normam art. 78 *Instructionis*, collatis consiliis cum Ordinario partis conventae cui tutor vel curator constituendus est.

Art. 15. In casibus exceptis de quibus in cann. 1990-1992, quaelibet petitio remittatur ad Archiepiscopum tribunalis provincialis qui, praehabito voto Episcopi domicilii coniugum, de eadem videat ad normam tit. XV *Instructionis* citatae. Officialis vero de quo in art. 288 *Instructionis* est officialis tribunalis provincialis.

Art. 16. Vinculi defensor facile ne omittat appellationem, de qua in art. 229 *Instructionis*, interponere ad tribunal alterius instantiae, praesertim cum agatur de impedimentis a quibus dispensari solet.

Caput III

De honorariis iudicibus et tribunalium ministris assignandis

Art. 17. Iudicum et ministrorum tribunalis provincialis stipendia seu remunerationes et honoraria Excmi Ordinarii determinent in Coetibus Provincialibus, prae oculis habitis adiunctis Provinciae et praesertim causarum agendarum numero : adeo ut iidem congrua mercede, adaequata operi revera tribunali impenso, donentur.

Art. 18. Eadem emolumenta generatim moderata esse debent, attento etiam quod iudices et ministri tribunalis iam aliquo ecclesiastico beneficio provisi plerumque sunt : at simul sufficientia sint ipsa emolumenta, ne iidem impediantur a servitio tribunali assidue praestando ex necessitate aliunde subsidia vitae quaeritandi.

Art. 19. Excmi Ordinarii in Coetibus Provincialibus statuent (si id sibi videatur necessarium) contributionem singularum dioecesium Provinciae pro expensis tribunalis provincialis, proportionatam numero causarum singularum dioecesium.

Caput IV

De taxis et expensis iudicialibus necnon de retributione procuratorum et advocatorum

Art. 20. Excmi Ordinarii in Coetibus Provincialibus, probe consideratis locorum et temporum adiunctis, approbent notulam taxarum et expensarum iudicialium necnon emolumentorum ad procuratores et advocatos spectantium pro causis in tribunali provinciali pertractandis; quae emolumenta, uti par est, distabunt a procuratorum et advocatorum proventibus in tribunali S. R. Rotae vigentibus (*A. A. S.*, vol. XXXI, pp. 662-625).

Art. 21. Notula expensarum et emolumentorum, de qua in praecedenti articulo, notificetur omnibus litigantibus; Excmi Ordinarii autem et tribunalia prae oculis sedulo habeant praescripta art. 54 *Instructionis*.

Normae temporariae seu transitoriae

Quae praecedunt exsecutioni mandentur die ab Excmo Delegato Apostolico Insularum Philippinarum statuendo.

Quoad causas, quae dicta die pendentes in prima instantia inveniuntur in tribunalibus dioecesanis, ita procedatur :

1) Si libellus iam oblatus est, nec adhuc ad litis contestationem seu dubiorum concordantiam (c. 1727 Cod. I. C., art. 88 *Instructionis*) deven-

tum sit, libellus ipse transmittatur ad competens tribunal provinciale, neque de causa ulterius agat tribunal dioecesanum.

2) Si instructio processus sit tantum initiata et partes, necnon vinculi defensor et, si causae intersit, promotor iustitiae non obstent, processus deferri potest ad tribunal provinciale.

3) Causa iam conclusa (art. 177 *Instructionis*), tribunal dioecesanum sententiam definitivam edat necesse est.

4) Idem fiat, mutatis mutandis, in causis quae agitantur in gradu appellationis.

5) A sententia tribunalis dioecesani, si quidem fuit primi gradus, appellatio interponatur apud tribunal appellationis, quod esset competens, si eadem sententia lata fuisset a tribunali provinciali primae instantiae.

Si fuerit secundi gradus, applicentur praescripta communia de quibus in artt. 212-222 *Instructionis*.

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII, in Audientia Emo huius Sacrae Congregationis Praefecto die 28 Aprilis 1941 concessa, praesentes Normas benigne confirmare et ratas habere dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 28 Aprilis, anno 1941.

D. Card. Jorio, *Praefectus.*

L. ✠ S.

F. Bracci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

BOSANEN.

RENUNTIATIONIS IURI PRAESENTANDI

Die 13 Iulii 1940

SPECIES FACTI. – Bulla *Inter multiplices* Clementis XIV diei 21 septembris 1769 paroecia loci vulgo *Santulussurgiu* in dioecesi Bosanensi primae dignitati archipresbyterali Capituli cathedralis pleno iure fuit unita, adeo ut canonicus archipresbyter factus sit parochus habitualis eiusdem paroeciae cum iure praesentandi vicarium curatum.

Hodiernus autem canonicus archipresbyter, ab Episcopo decessore rogatus, die 11 Martii 1929 eidem renuntiationem exhibuit iuri praesentandi vicarium curatum ad normam canonis 1451 § 1 Codicis I. C., ut in textu renuntiationis dicitur. At, cum anno 1937 paroecia loci *Santulussurgiu* vacasset, dubium ortum est utrum conferenda esset ad normam iuris communis, praemisso nempe concursu, an potius ad normam in ipsa Constitutione *Inter multiplices* statutam, eo vel magis quod hodiernus canonicus archipresbyter iuri praesentandi vicarium curatum personaliter tantum, non autem et pro suis successoribus renuntiavit.

Hinc et de renuntiatione et de concursu videndum est in casu.

ANIMADVERSIONES. – Ad primum quod attinet, attentis renuntiationis verbis, prima fronte videretur hanc fuisse perpetuam. Ipsemet enim renuntians provocavit ad canonem 1451 § 1, qui est de iure patronatus, quique patronis loco patronatus vel iuris praesentandi spiritualia suffragia etiam perpetua pro se suisve concedit; quapropter beneficium suam naturam immutat, et ipso iure fit liberae collationis. At aliter res se habet, atque certo constat renuntiationem de qua agitur fuisse personalem, neque successores afficere, idque non solum quia canonicus archipresbyter expressis verbis hoc declarat, sed et quia citatus canon 1451 non facit ad rem.

In casu enim res est de paroecia pleno iure unita primae dignitati Capituli Bosanensis ad normam canonis 471 § 1, minime vero de iure patronatus. Exinde patet quid dicendum de renuntiatione, a canonico archipresbytero die 11 Martii 1929 Episcopo exhibita. Nil dubii quod ille iuri praesentandi vicarium curatum sensu improprio renuntiare pos-

sit, quatenus Episcopo remittit totum negotium provisionis paroeciae, et praesentationem nempe et institutionem canonicam. At renuntiatio, stricto sensu accepta, nulla et irrita in casu dicenda est. Non agitur enim de iure personali et privato, neque de iure in sui tantum favore constituto, de quo in canone 72 § 2 Codicis I. C., sed de iure vel facultate quae inhaeret ipsi personae morali ecclesiasticae, dignitati nempe, eademque constituta per modum legis, cui iuri personae privatae renuntiare nequeunt, sicut nullimode admittitur renuntiatio privilegio per modum legis dato ad normam citati canonis 72 § 3 et 4.

Renuntiatio proinde in casu personalis tantum et temporanea censenda est, minime perpetua, quatenus nempe speciem induit cessionis proprii iuris praesentandi, vi cuius, immutata manente natura vicariae curatae, hanc libere et absque candidati praesentatione, Episcopus conferre valet.

Cum itaque vicaria de qua agitur, per memoratam renuntiationem, suam naturam non mutasset, lex concursus ad eam extendi nequit, quae vi iuris communis ad normam canonis 459 nonnisi paroeciis proprie dictis conferendis praescribitur.

RESOLUTIONES. - Propositis itaque in Comitiis plenariis diei 13 Iulii 1940 dubiis:

I. *An canonicus archipresbyter Capituli cathedralis Bosanensis iuri praesentandi etiam pro suis successoribus renuntiaverit in casu;*

et quatenus negative:

II. *An paroecia loci vulgo* Santulussurgiu *praemisso concursu conferenda sit in casu;*

Emi Patres huius Sacrae Congregationis responderunt:

Ad I: *Negative.*

Ad II: *Provisum in primo, seu negative.*

Has resolutiones Ssmus D. N. Pius Pp. XII in audientia diei 21 Iulii 1940, referente subscripto Secretario, approbare et confirmare dignatus est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRAE CONGREGATIONES DE RELIGIOSIS ATQUE DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

DE ALUMNIS ADMITTENDIS IN SEMINARIUM VEL IN FAMILIAM RELIGIOSAM

Consiliis initis inter S. Congregationem de Religiosis et S. Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus, decreta sunt quae sequuntur:

Antequam in Seminarium admittantur qui, quocumque titulo, ad familiam Religiosam pertinuerint, Ordinarius ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus recurrat, quae de iudicio suo Ordinarium certiorem faciet, peractis iis omnibus quae casus ferat.

Itemque antequam familiae Religiosae adscribantur qui, quavis de causa, e Seminario egressi sint, Superiores Religiosi ad Sacram Congregationem de Religiosis recurrant, quae de suo iudicio Superiores certiores faciet, peractis iis omnibus quae casus ferat.

Quae omnia Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XII approbare atque confirmare dignatus est atque publici iuris fieri mandavit.

Datum die 25 mensis Iulii a. 1941.

V. Card. La Puma, *Praefectus.* I. Card. Pizzardo, *Praefectus.*

† Fr. L. H. Pasetto, *Secretarius.* E. Ruffini, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

VICEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI FRANCISCI COLL, SACERDOTIS PROFESSI ORDINIS PRAEDICATORUM, FUNDATORIS CONGREGATIONIS SORORUM III ORDINIS S. DOMINICI AB ANNUNTIATIONE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« Summum gradum, docet S. Thomas, in religionibus tenet quae ordinantur ad docendum et praedicandum » (2. 2. 188, VI. c.), quia « maius est illuminare, quam lucere solum » (ib.). Sapienter itaque Dei Famulus Franciscus Coll, divino impulsui obediens, inclito Praedicatorum Ordini se adiunxit, legiferique Patris praecepta servans, innumeras animas praedicatione docuit, paenitentiae sacramento Deo reconciliavit, multas quoque ad perfectae virtutis culmen adducere sategit.

Natus est Dei Servus in paroecia Gombreny intra Vicen. dioecesis fines, in Hispania, die 18 Maii a. D. 1812, dieque sequenti sacro baptismate est ablutus, impositis ei nominibus: Francisco, Ioseph, Michaële. Pios ipse nactus est parentes Petrum et Magdalenam Guitart, qui octo liberos, veluti totidem thesauros a Deo sibi commissos, omni cura custodientes, in Eius timore et amore sedulo educarunt; felicique successu. Etenim, praeter Franciscum, alter filius sacerdotio se Deo dicavit, quattuor filiae religiosa vota nuncuparunt, duae vero in saeculo permanserunt. Franciscus sexdecim annos natus in Gerundensi Fratrum Praedicatorum Conventu tirocinium posuit, votaque religiosa nuncupavit. Sacris initiatus, anno 1835 Diaconatus Ordinem suscepit. Saeva mox contra catholicam religionem tempestate furente, religiosi Ordines suppressi omnino fuere, fratresque omnes e suis conventibus extorres facti.

Dei Servus in patriam apud suos reversus, ibi usque dum seditionis furor aliquantisper desaeviret, permansit. Anno 1836 sacerdotio est auctus.

Animarum zelo exardescens, quum adhuc pluresque per annos iniqua lex contra religiosos Ordines vigeret, adeo ut eorum membris iterum congregari vetitum esset, Franciscus in Vicensi dioecesi prius, per totam Catalauniam postea, sacris missionibus se dedidit in quibus peragendis insignes viros sibi sociavit, quos inter B. Antonius Maria Claret, Congregationis Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. Mariae V. fundator, eminuit. In hoc maxime salutare ministerium indefessus Dei Famulus per totam vitam incubuit, ingentes animarum manipulos colligens, vere venator animarum.

Huiusmodi triumphi odium malorum hominum, instigante diabolo, in eum concitaverunt, qui eum perdere pluries conati sunt, ast perperam. Deo enim mire protegente, horum insidias non modo declinavit, sed et persaepe eos paenitentes est amplexatus. Ut autem fructus missionum perseveraret, et pluribus pauperibus puellis religiosam vitam amplectendi copia daretur, Vicensi Episcopo Ordinisque Praedicatorum Commissario generali in Hispania libenter annuentibus, anno 1857, *Congregationem Sororum Tertii Ordinis s. Dominici ab Annuntiatione* fundavit. Quam Deo Congregatio haec grata extiterit, luculenter ostendit eius propagatio.

Servo enim Dei adhuc vivente, sexaginta circiter domus seu in Hispania, seu in America conditae sunt, modo autem ultra triginta supra centum numerantur, Sororesque ad mille quadringentas circiter.

Meritis plenus, die secunda Aprilis mensis anno D. 1875 Dei Famulus obdormivit in Domino.

Annis 1930-31, instante Congregatione ab eo condita necnon Fratrum Praedicatorum Ordine, in Vicensi Curia informativus processus super sanctitatis fama, super scriptis atque super obedientia Urbani Pp. VIII decretis, cultum Servis Dei prohibentibus, fuit constructus.

Interim non paucae postulatoriae litterae Summo Pontifici Pio XI s. m. pro causae Introductione porrectae sunt.

Sacra Rituum Congregatio die 3 Februarii a. 1937, scriptis perpensis, nihil obstare decrevit quominus ad ulteriora procedi quiret. Eapropter instante Rmo P. Benedicto Lenzetti, Generali Ordinis Praedicatorum Postulatore, servatis omnibus de iure servandis, in Ordinario S. R. C. Coetu die 28 Ianuarii, anno hoc, habito, Emus ac Rmus Cardinalis Raphaël Carolus Rossi, Causae huius Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur,* atque de more retulit. Emi ac Rmi Patres, audita relatione, auditisque officialium Praelatorum suffragiis, necnon R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus

mature perpensis, rescribendum censuere: *Affirmative,* nempe: *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem Ssmo D. N. Pio Papae XII a subscripto Cardinali, die 19 Februarii, relatione, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis Rescriptum ratum habens, *Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Francisci Coll* propria manu signare dignata est.

Datum Romae, die 19 Februarii a. D. 1941.

✠ C. Card. Salotti, Ep. Praenestinus, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

ALBINGANEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI AUGUSTI CZARTORYSKI, SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS S. FRANCISCI SALESII.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« Bona huius mundi, quae pertinent ad usum humanae vitae, in tribus consistunt; scilicet in divitiis exteriorum bonorum, quae pertinent *ad concupiscentiam oculorum,* et in deliciis carnis, quae pertinent *ad concupiscentiam carnis,* et in honoribus quae pertinent *ad superbiam vitae.* Haec autem tria totaliter derelinquere... pertinet ad consilia evangelica. In quibus etiam tribus fundatur omnis religio..., nam divitiae abdicantur per paupertatem, deliciae carnis per perpetuam castitatem, superbia vitae per obedientiae servitutem » (S. Th., 1, 2, 108, 4). Mirandus sane vir, de quo in hoc agitur decreto!

Augustus, e nobilissimo Czartoryski genere, a Ladislao, viro principe et Maria Amparo, filia Mariae Christinae, Hispaniarum reginae, die 2 Augusti a. D. 1862 Lutetiae Parisiorum natus, post biduum per sacras baptismi aquas renatus est; patrini autem avia Maria Christina eiusque coniux, Dux de Rianzarez, fuere. In ipso familiae sinu Christianae religionis germina suscepit, quae mire succreverunt optimorum praeceptorum opera, inter quos eminuit Servus Dei Ioseph Kalinowski, qui multa pro patria et religione perpessus, in Discalceatorum Carmelitarum

Ordine, sub Raphaëlis a S. Ioseph nomine, sancte quievit. Augustus tredecim annos natus sacro chrismate linitus fuit, atque primitus ad sacram synaxim accessit.

Multas Europae regiones eum parentes peragrare curarunt, tum ut tenuis, qua laborabat, valetudo plene restitueretur, cum, uti procerum mos est, ut humanitatis, urbanitatis ingeniique cultus magis magisque efferretur.

Anno 1883, Parisiis, Divinae Providentiae consilio, S. Ioannem Bosco primo est allocutus, eumque sui spiritus moderatorem elegit, cum quo exinde frequens epistolarum commercium inivit.

Iam adolescens, inter mundanas delicias, sive domi, sive in regia aula consobrini sui, Alfonsi XII, Hispaniarum Regis, sive alibi, se ad maiora natum persentiebat; postquam autem S. Ioannis Bosco consuetudine frui coepit, ad Salesianam vitam amplexandam se vocari percepit.

Verum prudentissimus Sanctus quattuor per annos Augusti petitionibus restitit, quoadusque Leonis Pp. XIII auctoritate permotus, tandem aliquando, anno 1887 eius votis assentire concessit. Augustus, difficultatibus omnibus fortissime simul ac suavissime remotis, religiosam vitam in Societate S. Francisci Salesii inchoavit, clericalibus vestibus sibi ab ipso S. Ioanne Bosco, summo utriusque animi gaudio, impositis.

Tirocinio in exemplum transacto, sacris votis die 2 Augusti A. D. 1888 in Servi Dei Michaelis Rua manibus, qui nuper S. Ioanni, ad caelestia regna evocato, in regenda Societate successerat, divino servitio in eadem se mancipavit. Vix post annum a suscepto sacerdotio, morbo, quo iamdiu laborabat, vehementius ingruente, die 8 Aprilis a. 1893, Alaxii in Dioecesi Albinganensi ad Superos evolavit.

Multa quidem Dei Servo, in adhuc iuvenili aetate abrepto, non est datum peragere; verum, uti quoque recte in nonnullis postulatoriis litteris adnotatur, magnum et mirandum est virum inter mundanas illecebras illibatum se custodire, ex ditissimo, Salesianam paupertatem generose fideliterque amplecti, deliciis affluentem, pro Dei amore his renuntiare, honoribus fere regalibus humilia Christi vestigia anteferre, adeo ut inter laicos coadiutores optavisset cooptari. *Beatus vir,* scribit Sapiens, *qui inventus est sine macula, et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.* Mirabilia haec adeo insignia visa sunt, ut in Curia Albinganensi super virtutum fama, scriptis et obedientia Urbanianis decretis Ordinaria auctoritate processus annis 1921-27 construerentur, rogatoriales autem in Curiis Taurinensi, Cracoviensi et Matritensi.

Die 20 Novembris a. 1940 S. R. C. decrevit, scriptis perpensis, posse ad ulteriora procedi.

Plures quoque Postulatoriae litterae Summo Pontifici exhibitae sunt pro Causae Introductione.

Servatis igitur omnibus de iure servandis, Rmo D. Francisco Tomasetti Societatis S. Francisci Salesii Procuratore atque Postulatore Generali instante, in Ordinariis S. R. C. Comitiis die 11 Martii mensis hoc anno habitis, Emus ac Rmus Cardinalis Alexander Verde, Causae huius Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Cardinales audita Emi Ponentis relatione, exquisitisque Officialium Praelatorum suffragiis, auditoque R. P. D. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali, omnibus perpensis, respondere censuere: *Affirmative,* nempe: *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem Ssmo D. N. Pio Papae XII per infrascriptum Cardinalem, subsignato die, relatione, Sanctitas Sua, Emorum Cardinalium rescriptum ratum habens, *Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Augusti Czartoryski* benigne signare dignata est.

Datum Romae, die 23 Martii, Dominica IV Quadragesimae a. D. 1941.

✠ C. Card. Salotti, Episc. Praen., *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

VICARIATUS APOSTOLICUS DE UGANDA

NULLITATIS MATRIMONII (TIBASULWA-ALIDDEKI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis D. Ludovici Aliddeki in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. Rotae (Roma, piazza della Cancelleria) die 24 Octobris 1941, hora 10 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Ludovici Aliddeki, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Ioannes Teodori, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 9 Iulii 1941.

Ioannes M. Pinna, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Ludovic Aliddeki défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, piazza della Cancelleria) le 24 octobre 1941, à 10 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessus rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Doit-on interroger le Saint-Père pour la dispense super rato et non consummato *dans le cas?*

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Ludovic Aliddeki devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - DE PRAECEDENTIA METROPOLITARUM

D. An ex Codice (cann. 106 n. 3, 272, 280, 285, 347) Archiepiscopus Metropolita, qua talis, extra suam provinciam praecedat Archiepiscopo non Metropolitae, seu Episcopis suffraganeis carenti.

R. Negative.

II - DE ARCHIVO SECRETO

D. Utrum verba canonis 379 § 1: *retento facti brevi summario cum textu sententiae definitivae,* referenda sint tantum ad causas, quae a decennio sententia condemnatoria absolutae sunt, an etiam ad causas, quarum rei vita cesserint.

R. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 5 mensis Augusti, anno 1941.

M. Card. MASSIMI, *Praeses.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 17 luglio 1941, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dott. DIOMEDES ARIAS SCHREIBER, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Perù, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Venerdì, 1° agosto 1941, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Generale DANIELE PAPP, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Romania, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE «DE PROPAGANDA FIDE»

NOMINA

La Sacra Congregazione « de Propaganda Fide », con decreto del 21 maggio 1941, ha nominato il Revmo canonico sac. Cosma Avrame, *Presidente della Pontificia Opera della Propagazione della Fede per le diocesi di rito bizantino slavo nell'Ungheria.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato in data 3 agosto 1941, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare l'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Carlo Cremonesi, *Membro della Commissione Cardinalizia per l'Amministrazione dei Beni della Santa Sede.*

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

28 settembre 1939. Monsig. Gustavo Vallecilla, dell'archidiocesi di Popayán.
23 novembre » Monsig. Elia Anaković, della diocesi di Djakovo.
9 maggio 1940. Monsig. Gregorio Forero Nieto, dell'archidiocesi di Bogotà.

9 maggio 1940. Monsig. Giorgio Murcia Riaño, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ismaele Tellez, della medesima archidiocesi.
30 agosto » Monsig. Pietro Bartošik, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Giovanni Minár, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Šesták, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Antonio Vobejda, della diocesi di Hradec Králové.
19 settembre » Monsig. Vincenzo Setina, della medesima diocesi.
17 ottobre » Monsig. Alberto Büttner, della diocesi di Osnabrück.
26 dicembre » Monsig. Roberto Schwarz, della diocesi di Veszprimia.
27 febbraio 1941. Monsig. Rosario Jacovino, della diocesi di Anglona-Tursi.
5 marzo » Monsig. Giovanni Calvi, dell'archidiocesi di Genova.
28 » » Monsig. Francesco Nobilomo, della diocesi di Alife.
» » » Monsig. Carlo Raimondo McQuillen, della diocesi di Erie.
10 aprile » Monsig. J. Giuseppe Werle, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Daniele Coyle, dell'archidiocesi di Newark.
» » » Monsig. Rodolfo Glover, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo Hughes, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giustino McCarthy, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo McNulty, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro O'Connor, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Martino Stanto, della medesima archidiocesi.
25 » » Monsig. Francesco Gravina, dell'archidiocesi di Capua.
» » » Monsig. Luigi Lombardi, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Agostino Paternostro, della medesima archidiocesi.
2 maggio » Monsig. Vincenzo Jannuzzi, della diocesi di Ariano.
» » » Monsig. Domenico Mercati, della diocesi di San Sepolcro.
» » » Monsig. Giov. Battista Ravarelli, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Luigi Copenolle, della diocesi di Belleville.
» » » Monsig. Alfredo Witte, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Zielinski, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Aristide Favalli, della diocesi di Cremona.
15 » » Monsig. Oreste Seralessandri, della diocesi di Civita Castellana.
22 » » Monsig. Angelo Tessitore, della diocesi di Savona.
25 » » Monsig. Pasquale Pennacchio, dell'archidiocesi di Gaeta.
2 giugno » Monsig. Carlo Augusto Van Dam, della diocesi di Breda.
11 » » Monsig. Giovanni Salina, della diocesi di Anagni.
» » » Monsig. Antonio Lavitola, della diocesi di Anglona-Tursi.
» » » Monsig. Stefano Landolfi, della diocesi di Aversa.
» » » Monsig. Vincenzo Maiello, della medesima diocesi.

11 giugno 1941. Monsig. Ferdinando Fabbri, della diocesi di San Sepolcro.
26 » » Monsig. Nicola Licata, della diocesi di Agrigento.
» » » Monsig. Giovanni Dal Prà, della diocesi di Padova.
» » » Monsig. Antonio Zannoni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Lazzaro Craviotto, della diocesi di Savona.
» » » Monsig. Silvio Solero, dell'archidiocesi di Torino.
3 luglio » Monsig. Ferdinando Montuschi, della diocesi di Apuania.
7 » » Monsig. Giovanni Cristiano Aalberse, della diocesi di Haarlem.
10 » » Monsig. Nicola De Franceschi, della diocesi suburbicaria di Albano.
» » » Monsig. Franklin de Sà Aires, dell'archidiocesi di Goa.
» » » Monsig. Mattia Dorigo, dell'archidiocesi di Udine.
20 » » Monsig. Francesco Sinibaldi, della diocesi di Segni.
17 agosto » Monsig. Adalberto Schmiedt, della diocesi di Cassovia.

Camerieri Segreti Soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

3 ottobre 1940. Il sig. Barone Francesco de Stieglitz, della diocesi di Berlino.
2 maggio 1941. Il sig. Biagio Gabardi, dell'archidiocesi di Milano.
22 » » Il sig. Giovanni Matthews, dell'archidiocesi di Newark.
2 giugno » Il sig. Barone Vincenzo Masciarelli, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Il sig. Ernesto Czekeházy, dell'archidiocesi di Agria.
7 » » Il sig. Ignazio O'Shaughnessy, dell'archidiocesi di S. Paolo di Minnesota.
10 luglio » Il sig. N. H. Federico Pasculli, dell'archidiocesi di Trani.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

23 novembre 1939. Monsig. Guglielmo Anderlič, della diocesi di Djakovo.
» » » Monsig. Giuseppe Gunčevič, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Mitrovič, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Rački, della medesima diocesi.
30 agosto 1940. Monsig. Luigi Žalčik, dell'archidiocesi di Olomouc.
20 marzo 1941. Monsig. M. Giuseppe Bellizzi, della diocesi di Cassano all'Ionio.
2 maggio » Monsig. Nicola Camaiti, della diocesi di San Sepolcro.
» » » Monsig. Domenico Nembrini, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vincenzo Importuno, dell'archidiocesi di Taranto.
26 giugno » Monsig. Giovanni Fontana, della diocesi di Padova.
15 luglio » Monsig. Sultano Nyisztor, della diocesi di Satu Mare.

Camerieri d'Onore Soprannumerari di Spada e Cappa di S. S.:

16 maggio 1940. Il sig. A. Davide Lynch, dell'archidiocesi di Westminster.
21 novembre » Il sig. Giovanni Domenech y Marti, della diocesi di Barcellona.
6 marzo 1941. Il sig. Domenico Millefiorini (Roma).
2 giugno » Il sig. Guido Michelagnoli, della diocesi di Pistoia e Prato.
» » » Il sig. Livio Mancini (Roma).
2 » » Il sig. Ugo Mazzoni (Roma).
10 luglio » Il sig. Luigi Grossi Gondi (Roma).
» » » Il sig. Alberto Mariano, della diocesi di Osimo.
24 » » Il sig. Gesualdo Russo Krauss, dell'archidiocesi di Napoli.

NECROLOGIO

4 luglio 1941. Monsig. Francesco Dantin, Vescovo tit. di Satala di Armenia.
27 » » Monsig. Felice Couturier, Vescovo di Alexandria.
29 » » Monsig. Lorenzo Mattia Vincenz, Vescovo di Coira.
8 agosto » Monsig. Giovanni Maria Zonghi, Arcivescovo tit. di Colosse.
15 » » Monsig. Carlo Giuseppe Nicolas, Vescovo tit. di Panopoli.
21 » » Monsig. Antonio Senso Lázaro, Vescovo di Astorga.
22 » » Monsig. Francesco de Campos Barreto, Vescovo di Campinas.
23 » » Monsig. Giacomo Lopez de Rego y Labarta, Vescovo tit. di Dionisiopoli.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos ab anno 1917 ad annum 1935 data, et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et Romanae Curiae decisionibus aucta (pag. VIII-228), addita *Appendice* ab anno 1936 ad annum 1940 (pag. VIII-38)	12 —	13 —	14,50
— *Linteo contectum*	19 —	20 —	21,50
— **Appendix,** ab anno 1936 ad annum 1940 (pag. VIII-38), in-8°	2 —	2,50	3 —
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO PETRI Card. GASPARRI. Editio nova ad mentem Codicis I. C. - Vol. I, pp. 472 - Vol. II, *cum alligatis.* In *brochure,* pp. 620	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	74 —	77 —	84 —
GASPARRI Card. PETRUS - **CATECHISMUS CATHOLICUS:** In-12°, pp. 488	15 —	16,50	21 —
Linteo contectum	22 —	23,50	28 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del domma cattolico.** In-12°, pp. 321 (Quinta edizione)	9,50	10,50	12 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA LEGGE. Le basi e la sintesi della morale cattolica.** In-12°, pp. 320	9,50	10,50	12 —
Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.			
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.** (Typis Polyglottis Vaticanis). Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510	27 —	28,50	32 —
Vol. II. **Ius publicum externum,** 1936, pp. 540	28 —	29,50	33 —
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI AD USUM AUDITORUM S. THEOLOGIAE.** In-8°, pp. VIII-510 (Typis Polyglottis Vaticanis) 1936.	20 —	21,50	25 —
COFFANO Mons. Dott. PIETRO **LUMEN VITAE. Lezioni di cultura religioso-morale.** Vol. I (2ª Ediz.). VERITÀ FONDAMENTALI - ETICA GENERALE - ETICA SPECIALE. pp. XII-458	12 —	12 —	16 —
— Vol. II. I SACRAMENTI IN GENERE - I SACRAMENTI IN SPECIE - I NOVISSIMI. pp. XVI-512	12 —	12 —	16 —
P. AGATHANGELUS A LANGASCO O. M. CAP. **DE INSTITUTIONE CLERICORUM IN DISCIPLINIS INFERIORIBUS Legislatio canonica.** Typis polyglottis Vaticanis, in-8°, pp. XVI-292. INDEX: Praeliminaria, pars I, Praeformatio iuris vigentis; pars II, Ius Codicis; pars III, Ius comparatum — Appendices (Specimina programmatum et prospectus organizationis scholasticae Ecclesiae et praecipuarum Civitatum)	25 —	26,50	30 —
SYLVII ROMANI **Propaedeutica iuris canonici et iuris Ecclesiae publici elementa:** pp. 80	10 —	11 —	12 —
— **Summa iuris canonici lineamenta:** pp. 376	29 —	31 —	36 —
— **Institutiones iuris canonici:** Vol. I. **Ius constitutionale:** pp. XII-492	55 —	57 —	65 —
— **De norma iuris:** sectio I, **de normae iuris natura deque virtute:** pp. 742	60 —	63 —	70 —
— **Theologia moralis:** lib. I, **Introductio;** pp. 150	15 —	16 —	17 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
CATALOGUS ac status causarum beatificationis Servorum Dei et canonizationis Beatorum quae apud Sacram Rituum Congregationem discutiuntur Emi ac Revmi D. Card. Caroli Salotti Episcopi Praenestin., S. R. C. Praefecti iussu editus. 1941. Linteo contectum	50 —	50 —	55 —
PROPRIUM MISSARUM PRO SOCIETATE IESU. Supplementum ad Missale Romanum in-4° et 8°. Editio novissima. 1941	10 —	11 —	12 —
SELLA PIETRO e VALE GIUSEPPE. **Rationes decimarum Italiae nei secoli XIII e XIV. VENETIAE-HISTRIA DALMATIA.** In-8°, pagine XLVIII-571 (*Studi e Testi*, n. 96)	130 —	134 —	140 —
DISCORSI DEL SOMMO PONTEFICE PIO XII. Dal 3 marzo al 5 maggio 1940. Vol. in-8°, pp. 421, ritratto di Sua Santità	20 —	21,50	25 —
INSTRUCTIO SERVANDA a tribunalibus dioecesanis in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum (S. C. de disciplina Sacramentorum), edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96	7 —	8 —	9 —
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In-12°	3 —	3,50	4 —
LEPIDI (P. ALBERTO) O. P., **La critica della ragione pura** secondo Kant e secondo la vera filosofia. Un volume in-16°, di pp. 72	3 —	3,50	4 —
BOSSI (Mons. Prof. GAETANO). **Le Liriche di Q. Orazio Flacco.** Versione ritmica; con indice alfabetico dei vocaboli degni di nota, specialmente storici, geografici e mitologici, pp. XVI-124 (22×15)	10 —	10,75	12 —
— **Traduzione ritmica di quaranta liriche oraziane.** Un vol. in-16°, in carta distinta, di pp. 150	4 —	4,50	5 —

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu SENTENTIAE cura eiusdem S. Tribunalis editae, in-8°

Vol. XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	50 —	53 —	58 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	50 —	53 —	58 —
Vol. XVII, pp VIII-462, anno 1925	50 —	53 —	58 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	50 —	53 —	58 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	50 —	53 —	58 —
Vol. XX, pp VIII-540, anno 1928	50 —	53 —	58 —
Vol. XXI, pp. VIII-586, anno 1929	50 —	53 —	58 —
Vol. XXII, pp. VIII-730, anno 1930	50 —	53 —	58 —
Vol. XXIII, pp. VIII- 572, anno 1931	50 —	53 —	58 —
Vol. XXIV, pp. VIII-604, anno 1932	60 —	63 —	69 —

INSTRUCTIO de normis a parocho servandis in peragendis canonicis investigationibus antequam nupturientes ad matrimonium ineundum admittat. Edita die 29 iunii 1941, cum adnexis allegatis. Pag. 24, in-8° . . . . . L. 2 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/o postale N. 1-16722)